

μιστάνων· εὗρισκον ἀνάπαυσιν ἐπὶ μίαν νύκτα, καὶ τὴν ἐπαύριον διὰ τῆς Porta del Popolo εἰσέρχοντο θριαμβευτικῶς εἰς τὴν Ρώμην. Θαυμαστὴ ἰδίως εἶναι ἡ ὑποδοχὴ τῆς Βασιλίσσης τῆς Σουηδίας Χρηστίνης. Ὁ Πάπας 'Αλέξανδρος Ζ' ἀπέστειλε πρὸς συνάντησίν τιν εἰς Ponte Milvio, τὸν ἐπίσκοπον Farnese ἐπὶ ἀργυρᾶς ἀμάξης συρομένης ὑπὸ ἐξ λευκῶν ἵππων. Ἀφθονα δῶρα προσεφέρθησαν εἰς τὴν Βασίλισσαν, ἰδίως ἀνάγλυφα, ἀγαλμάτια καὶ συμβολικαὶ παραστάσεις τῆς ἐπινοίας Bernini. Ἡ ὑψηλὴ ξένη ἔμεινε καταγοητευμένη ἐκ τῶν πλοῦτου καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς διακοσμήσεως τῆς Villa. Ἀλλὰ παρήλθον αἱ καλαὶ ἡμέραι καὶ ἡ ὥραία ἐπαυλὶς ἐσίγησε ἀπὸ τοῦ εὐθύμου «γέλωτος» τὸ οἰκοδόμημα κατέρρεε, τὸ νυμφαῖον καὶ περιστύλιον κατωκίθη ἀπὸ χελιδόνας, καὶ ἀπὸ τὰς γυναικας τοῦ Ε'. αἰῶνος δὲν ἔμεινε οὔτε ἡ ἀνάμνησις· ἡ ἐγκατάλειψις ἐπῆλθε τελεία καὶ μακρὰ. Μόλις πρὸ εἰκοσαετίας ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις τῇ προτάσει τοῦ Barnabei ἐσκέφθη νὰ χρησιμοποίησιν τὴν Villa ὡς Μουσεῖον τῆς προϊστορικῆς τέχνης. Εἰς τὴν στοὰν ἐποθετήθη τὸ ὕλικόν τὸ ἀνευρέθην πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Τιβέριως. Τὰ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ ποταμοῦ, εὗρισκονται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον τῆς Φλωρεντίας. Καὶ θαυμάζομεν μεταξὺ ἄλλων τὸν χρησιμεύον σαρκοφάγον τοῦ Cerveteri, καὶ τὸν πλεόν περιεργὸν καὶ μοναδικὸν τοιοῦτον ἐκ κορμοῦ δρυὸς, ὅπου εὗρίσκεται ἐσέτι καὶ ὁ σκελετός, ὁ ὅποιος ἀνέρχεται εἰς τὸν ἐξέδομον ἢ ὀγδόον αἰῶνα πρὸ Χριστοῦ. Ἀξιοθαύμαστον περισσότερον ὄλων ἴσως, εἶναι μικρὸν ἐξ ὀρειχάλκου καλλιτέχνημα, παριστῶν τὴν πρώτην συνάντησιν τοῦ Ὀδυσσεὺς μετὰ τῆς συζύγου του Πηνελόπης. Ἡ ἁρμονία τῶν γραμμῶν, καὶ ἡ ἔκφρασις ἡμιφωτέρων τῶν προσώπων, θὰ ἐκίνησιν τὸν φθόνον καὶ σημερινοῦ μεγάλου καλλιτέχνου.

Ὁ ναὸς τοῦ Ἑρμοῦ παρουσιάζει ἀκριθεὶς ἰδέαν τῆς Τέχνης τοῦ ἑκτοῦ αἰῶνος πρὸ Χριστοῦ μέχρι τῆς Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Τὰ συντρίμματα τοῦ Acroterio ἐκ κεράμου, πλουσίως χρωματισμένου μὲ παραστάσεις ἀγώνων, ἡ συλλογὴ τῶν Σατύρων καὶ Μαινάδων καὶ διάφορα ἄλλα δοχεῖα, εἶναι ἅπαντα σαφεῖς ὑποδείγματα τῆς Τυρρηνικῆς Τέχνης, ἡ ὅποια πραγματικῶς δὲν ὑπῆρξε πρωτότυπος, δὲν ἔσχε ἰδιαιτέρον χαρακτῆρα καὶ μονιμότητα, καὶ ἡ ἐπιρροή τῆς Ἑλληνικῆς τέχνης, εἶναι καταφανὴς καὶ εἰς τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας. Εἰς τὴν ἰδίαν στοὰν εὗρισκόμεν καὶ τὸ πλού-

σιον ὕλικόν τοῦ ναοῦ «Mater matuta» di Satrium πλησίον τοῦ Nettuno, τέχνη εὐθυμῶς καὶ ζωηρά, μὲ σκηναὶς Σατύρων χαριεστάτας.

Ἀλλ' ἐκεῖ ὅπου ἀνάξεν πραγματικῶς ἡ μυστηριώδης ψυχὴ τοῦ μεγάλου αὐτοῦ λαοῦ, ὁ ὅποιος δὲν ἄφησεν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους, οὔτε ἐμποιοῖαν, οὔτε ἱστορίαν, ἀλλὰ μόνον τὸ ἀκατάληπτον αἰνίγμα, τὸ ἀνεξήγητον μυστήριον τῆς γλώσσης του, εἶναι εἰς τὸν τάφον Barberini.

Ἡ συλλογὴ Barberini ἀνευρέθη εἰς τὴν ἀρχαίαν Preneste, νῆαν Palestina, κατὰ τὸ 1855, εἰς κτήμα τῆς πριγκιπικῆς οἰκογενείας Barberini ἐξ οὗ καὶ ὀνομάζεται «τάφος Barberini». Ἀνέρχεται εἰς τὸν Ζ' αἰῶνα π. Χ. καὶ περιλαμβάνει ἀπειρίαν καλλιτεχνικῶν ἀντικειμένων προοριζμένων διὰ χρῆσιν τοῦ νεκροῦ. Ἐκ τῶν πλεόν περιέργων εἶναι ἓν περιεργότατον γυναικός, μὲ στολίσματα ἐκ χρυσοῦ ἐντελῶς πρωτότυπα. Τρία κομψοτεχνήματα ἐξ ἐλεφαντίνου, εἰς σχῆμα βραχιόνος, φέρουσι εἰς ἀπορίαν τοὺς ἀρχαιολόγους περὶ τῆς χρήσεώς των. Ἀλλ' ἀσχετῶς πρὸς τοῦτο, ἡ ἐπ' αὐτῶν γλυπτικὴ εἶναι περιεργότατη, καὶ οἱ καλλιτέχναι ἀδιαφοροῦντες περὶ τῆς συζητουμένης αὐτῶν χρήσεως, ἀπολαμβάνουσι τὴν θαυμασίαν τέχνην των. Πληθὺς μικρῶν κυτίων καλλιτεχνικωτάτων, χρησίμων διὰ τὸ ψιμυθίον, προξενούσι ἐντύπωσιν, διὰ τὴν ἀπειρίαν τῆς ποικιλίας των. Ὀλόκληρον τὸ βασίλειον τῶν ζώων καὶ πτηνῶν ἀντιπροσωπεύεται. Ἐκ τῶν σκευῶν, τὰ περιεργότερα εἶναι ἡμικυκλοτερῆς λεκάνη ἐπὶ τρίποδος στηριζομένη καὶ εἰς λέβητος, ἀμφότερα μὲ ἀνάγλυφα Αἰγυπτιακῆς καὶ Ἀσσυριακῆς τέχνης.

Εἰς τὸν τρίτον καὶ δεύτερον αἰῶνα ἀνήκει ἐξ ἐναντίας ἡ πλουσία συλλογὴ τῶν δοχείων ἐξ ὀρειχάλκου. Ἐκεῖ ἀφθονοῦσιν αἱ μυθολογικαὶ παραστάσεις, καθὼς ἡ δίκη τοῦ Πάριδος, ὁ μῦθος τοῦ Χρυσίπου, ὁ τοῦ Περσέως καὶ τῆς Μεδοῦσης, τὸ ἀγώνισμα τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Μαρσύα, μὲ λεπτότητα καὶ ἁρμονίαν θαυμαστῆν γραμμῶν. Θὰ ἦτο ἀτελείωτος ἡ ἀπαριθμῆσις τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Μουσεῖου, ἂν τὸ ψῆφος καὶ ἡ πεῖνα δὲν μᾶς ὑπενθύμιζον ὅτι ὁ Πάπας Giulio ἐξέλιπε, καὶ μετ' αὐτοῦ καὶ τὰ συμπτώσια. Εἰς κανένα δὲ Σάτυρον, οὔτε Μαινάδα θὰ ἐτήρχετο ἡ ἰδέα νὰ χάσῃ τὴν ἡσυχίαν τῆς πρὸς χάριν μας, καὶ οὕτω ἀπεφασίσαμεν ν' ἀπὸλθωμεν κατευχαραστημένοι ἐκ τῆς τελευταίας μας καλλιτεχνικῆς ἐπισκέψεως.

Ρώμη.

M. ΙΓΓΛΕΣΗ

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΕΣ

'Αργά - ἄργά, λυπητερά τὸ δάκρυ μὲν σταλάζει
καμμιὰ ἐλπίς, καμμιὰ χαρὰ στὸν κόσμο δὲ μοῦ μένει·
ἓνας δολοφονὸς καὶ μὲς τῇ νεότητι μου σπαράζει,
καὶ μιὰ νηνυχὴ μ' ἀναγελᾷ τριγύρω, πεθαμμένη!

Πικρὸ τὸ χαμογέλιο μὲν ἀπλώνεται στὰ χεῖλη
οἱ κτύποι τῆς καρδοῦλας μὲν σημαίνουν μὲ πόνο·
ὥσ' αὖν τὸ ὄσδο πλάστηκα μιὰ μέρα τοῦ 'Απριλίου,
ὅπου μαθαίνεται γοργὰ τὸ χροῖο, μὲ τὸ χροῖο!

'Αχ! ποῦς τὸ θέλει ν' ἀγαπᾷ χωρὶς ν' ἀνταγαπᾶται,
ποῦς εἶνε 'κεῖνος ὁ τρελλὸς ὅπου ποθεῖ τὴ λύπη·
μὴ δὲν τὸ ξέρω πῶς κωφεῖς ποτε δὲ μὲ λυπᾶται,
μὴ δὲν τὸ κλαίω τὸ φτωχὸ σὺν γόμῳ μου καρδιοχτύπῳ!

Χρυσόγονται στὸν οὐρανὸ τὰ σύννεφα μὲ χάρι
ὁ ἥλιος ὀφρεῖ ἀπαλὰ καὶ τὴ στεγνὴ ἀχτίδα·
γέρονι θλιμμένῳ τῶν νισσῶν τὸ δροσερὸ κλωνάρι,
καὶ ἡ δική μου ἡ καρδιὰ θρηνηεῖ γιὰ μιὰν 'Ελπίδα!...

'Αργα

GILDA